

N^{er} 12.

Rok 1830.

28 STYCZNIA.

WTOREK.

G O N I E C

KRAKOWSKI,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI.

KRAKOW

Dnia 28 Stycznia 1830.

W drukarni Stanisława Gieszkowskiego, wyszły z pod prassy Kazania i Mowy kompletne, na zgon ś. p. JW. Jana Pawła Woronicza Arcybiskupa i Prymasa Królestwa Polskiego. — Cena każdego egzemplarza złp: 2 gr. 15.

Cena zboża na targowisku w dniu 25 i 26 b. m. na Kleparzu, w 4 i 3 gatunkach była następująca:

		1		2		3		4	
		Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec	Pszenicy	15	15	14	15	13	—	12	—
„	Zyta	10	15	9	15	9	—	8	—
„	Jęczmienia	7	15	6	15	6	—	5	15
„	Grochu	10	15	9	15	9	—	—	—
„	Cwsa	4	15	—	20	4	15	—	—
„	Jagiel	22	—	21	—	20	—	18	—
„	Rzepak	24	—	20	—	19	—	18	—

Loterya Liczbowa, ciągnięcie N. 383.

We środę wyciągnięto z kola następujące Numera:

79 — 26 — 25 — 29 — 3.

Na wezwanie w Kurjerze Warszawskim, zachęcające: ażeby z redagowanej przezemnie Pszczółki KRAKOWSKIEY, wybor pism dotyczących szczególnie narodowość dla zupełnego wyczerpania już powyższego dziennika, wydał na nowo; mam obowiązek oznajmić łaskawey Publiczności, że ten zamiar już właśnie bliskim jest przypiędzeniu do skutku. — Co lubo w krótkce obszerniejszy prospekt, jaśniey Czytelnikom wyłuszczy; mam jednak powód upraszać niektórych drukarni polskich, aby mnie tymczasowo przedrukowaniami nieszarpały, jak tego już wielokrotnie doznałem; by przecieź ten ucztury przodkowi naszych obyczaj: "Szanny cudze a broń własnego! niebył dłużey świętokradzko deptany; i żeby mi na listę rozmaitych moich przedrukowaczy, którą na wstępie do WYBORU PISM Z PSZCZÓŁKI mam słuszny zamiar ogłosić, nie przyleżyło już więcęy.

Pisałem w Krakowie d. 27 Stycznia 1830 r.

K. MAIERANOWSKI.

WARSZAWA. (19 Stycznia.) Od niejakiego czasu ułatwiła sanna przywóz ogromnych obrobionych kamiennych kolumn z Kunowa, które użyte będą do ukończenia budowy nowego teatru. Bloki te widzieć można na placu marywilskim: a nowe ich transporta są jeszcze spodziewane.

Słychać, że sławny inżynier angielski Telford przyjedzie do Warszawy, dla widzenia, jak lody na Wiśle puszczają będą i dla obliczenia siły, któraby wytrzymać mogła ich parcie. Obliczenie to z powodu mającego się stawiać mostu stałego na Wiśle, byłoby bardzo pożądane. Nie wątpiny więc, że i miejscowi inżynierowie, w czasie puszczania lodów czynić będą w tęj mierze swoje spostrzeżenia.

Dnia 16 b. m. placono na giełdzie warszawskiey listy zastawne królestwa po 98 zł. 7½ gr. za obligacye udziałowe żądano po 366. (*Później to jest 16 St. żądano 370 dawano 368.*)

POZNAN. W Poznaniu obchodzono d. 7 stycznia jubileusz pięćdziesiątletniej służby tamteyszego nadburmistrza

Tatzlera z wielką uroczystością. Kahałni ofiarowali mu serwis wetowy; urzędnicy magistratowi złożyli mu puchar z napisem stosownym; cechy z chorągwiami w uroczystym pochodzie udały się przed dom jego; prezydent rady municypalnój powiedział do niego mowę niemiecką, a jeden z członków rady municyp: mowę polską, poczem w imieniu miasta ofiarowano mu pierścień brylantowy z herbem miasta; cechy ciesielski, stelmachski i kołodziejski ofiarowały obraz allegoryczny z tabakierą. — Odprowadzony do sali ratuszowój jubilat, zastał xięcia Namiestnika z wszystkimi władzami i otrzymał z rąk xięcia order orla czerwonego 3 klasy, przyczem xiąże przemówił do niego w polskim i niemieckim języku; na mowę tę odpowiedział jeden z członków municypalności w języku polskim, dziękując xięciu, że obecnością swoją daje przykład uznawania zasługi i postępuje tak wspaniałomyślnie, jak zwykle dostojny dom Radziwillów. Po tem oddał xiąże Jubilantowi własnoręczny list małżonki swojej, winszujący mu jubileuszu, a naczelny prezes i rada wydziałowy mowami przedłużyli ten obchód. Obywatele Poznania dali następnie obiad dla jubilata, na którym był oprócz wielu osób xiąże Namiestnik z synami swymi. Po obiedzie odwiózł go xiąże do domu i przepędził resztę wieczora pośród jego rodziny. — Ażeby dzień ten tym godnie uczcić, niezapomniano o ubogich. Kahał złożył znaczną sumę na rozdanie w tym dniu żywności i opalu dla ubogich: bez różnicy wyznania. Po obiedzie danym złożyli obecni na opał dla ubogich 71 tal. Pan Tatzler zaczął był swój zawód służbowy, w pułkowy piechoty polskiej Potockiego.

Polityka.

XII. BULETYN

NOWOŚCI ZAGRANICZNYCH.

ROSSYA. Dziennik Odeski z d. 28 Grudnia donosi:

(Z Odessy d. 28 Grudnia.) Z pomiędzy osób, które przeniesiono temu trzy dni ze szpitala opasanego N. 17 do

kwarantany portowéy, jedna z tychże dotkniętą została zarazą morową; jeden chory umarł w kwarantanie tymczasowéy, a jeden podeyrzany zachorował. Stan zdrowia miasta nie zostawia nic do życzenia.

W dniu 25 Grudnia, w dzień Bożego narodzenia, odśpiewano w naszym kościele katedralnym pieśń dziękczynną i modlitwy za utrzymanie N. Cesarza Jmć przy zdrowiu, a to w dowód wdzięczności za nowe i nieocenione laski, które N. Pan raczył tak szczodrobliwie rozlać na nową Rosyą, ukazem z dnia 6 grudnia, a szczególniéy na Odesę, reskryptem z dnia 1 października r. z. Mieszkańcy Odessy chcąc okazać swoje wdzięczność za dobrodzieystwa N. Pana, złożyli 10,000 rubli dla wojskowych rannych. Wieczorem było miasto oświecone. Dnia 26 t. m. posłowie tureccy wyjechali z Odessy do Petersburga przez Wosnesenk, Elisawetgrad, Pultawę, Charkow, Kursk Orzeł, Tulę i Moskwę. Ich przyjemna powierzchowność i znajomość towarzyskiego życia, są dzisiay przedmiotem wszystkich rozmów w posiedzeniach. Ich orszak udał się z nimi, wyjąwszy małą liczbę służących. Liczba ekwipażów, licząc w to i tych dwóch oficerów, którzy im towarzyszą, wynosi 35. Sanki pocztowe dla gońców nie są do tego policzone.

Na kilka dni przed odjazdem, Posłowie ci znajdowali się na paradzie wojskowéy batalionu odwodowego 14 pułku strzelców, który czynił różne obroty, tworzył czworoboki, kolumny i t. p. Halil-basza tak był tym widokiem zajęty, iż pomimo śniegu, który mocno padał, nie odjechał z placu, dopóki się obroty nie skończyły.

Jenerał gubernator nowéy Rossyi i Bessarabii wyjechał dnia wczorayszego dla zwiedzenia linii kwarantany nad Bugiem.

Rzeczywisty radzca stanu Kaznaczejew, gubernator cywilny Taurycki, mianowany został kawalerem orderu S, Anny pierwszey klasy. — Półkownik Stępkowski gubernator w Kercz, posuniiony został na stopień radzcy stanu.

W ciągu roku 1829, zaprowadzono w Odessie używa-

nie chloranu a szczególnie wapna; konsumpcya takowego stała się bardzo znaczną. Na początku roku, rzeczywisty radzca stanu Alexy Majurow kazał zrobić wielki aparat, pierwszy w Odessie, w celu dostarczania chloranu wapna w szpitalach. P. Majurow pierwszy był, co zaproponował użyć chloranu dla zarażonych powietrzem morowém, na różne sposoby. Pierwszy zależy na tém, iżby namaczawszy w chloranie sody płótno, obwinać w niego chorego na noc, drugi, kąpać chorego w chloranie. Jenerał gubernator podał ten projekt lekarzom, ażeby go doświadczali. Oczekujemy wykładu systematycznego z uczynionych doświadczeń w tym przedmiocie; zresztą mówią, że niektórzy doznali już bardzo pomyślnych skutków.

BIOGRAFIA TEGOCZESNA

KRÓTKI RYS ŻYCIA

ZYGMUNTA BARONA PRAUN.

(*Dalszy ciąg.*)

» Szlachetny sposób myślenia i pełne ludzkości uczucia, panowały nad sercem jego, od dzieciństwa do zgonu. W czasie wakacyi szkolnych, zamiast szukać ulgi w odpoczynku dla zmordowanego naukami umysłu, objężdżał celniejsze miasta Węgier, dając *koncerta* na wsparcie biednych, — za co wywdzięczając mu się miasto *Grau*, mianowało go honorowym swym obywatelem.

» W piątym roku życia będąc we Wiedniu, dał drugi koncert, przeznaczając dochód z niego na wsparcie funduszu Weteranów. — Później dał takiż sam koncert na pokoiach cesarskich. Monarcha zadowolniony, obdarzył go dużym złotym honorowym medalem. — Obywatele zaś tego miasta, oddając hołd tak rzadkim talentom, zostawili w murach swych iego popiersie. W szóstym roku ukończył, zawsze celujący, gymnazyalne szkoły; ułożył abrys geometryczny miejsca swojego urodzenia Tyrnawy; — napisał Odeę, ułożył muzykę do niej i wyexekwował ją pod własną dyrekcyą

w katedralnym kościele. Odbył podróż do Włoch, w towarzystwie dyrektora swego i profesorów z wydziałów filozoficznego, i prawniczego, których z dochodów koncertowych utrzymywał. — Koncerta te dawał zazwyczaj pod prostym imieniem Zygmunta * * *. W przejeździe przez miasto Grac w Styryi został przyjęty za honorowego członka klubu muzycznego. — W Wenecyi został honorowym członkiem szlacheckiego filharmonicznego Instytutu, w Medyolanie członkiem Towarzystwa muzycznego, w Bolonii przyjęty został na członka akademii filharmonicznój, a popiersie jego umieszczono w głównej sali. — Znaczna ilość włoskich i niemieckich miast poszła za tym samym przykładem, a w ostatku Francya i Hollandya.

» W ósmym roku złożył examin w Liceum klagensfurtskim z retoryki i poezyi. — Kardynał i biskup xiążę Salm własnoręcznie pierwszą nadgrodeń mu oddał, a rektor miał przemowę do niego bardzo podchlebną w języku łacińskim. — Przy odjeździe oddał mu wspomniany kardynał zalecający list do Papieża Piusa VII. — W tym samym perjodzie rozpoczął kurs filozoficzny. —

» Przybywszy do Parmy, był kilkakrotnie przywoływany na pokoje xiężny panujący i został od nięj udarowanym orderem Konstantyna S. Jerzego, z obowiązkiem noszenia go dopiero od 20 roku. Wywdzięczając się tęg monarchini za to, przypisał iey dziełko przez siebie ułożone: *O naturze sztuk i umiejętności dla użytku młodzie węgierskiej*, które dotąd w rękopismie przy pozostałościach jego znaydnie się. — Od monarchini tęg otrzymał bardzo znaczne wsparcie i innych wiele podarunków, listy zalecające do wielkiego xięcia tokańskiego i stósowne zlecenia do wszystkich agentów ięg dworu. We Florencyi przywołany został na pokoje u dworu gdzie na wieczorze produkował się, a dla wielkiego xięcia ułożył operetkę, od którego także znacznie udarowany i polecony królowej Etruryi. Tak arcyxieżna Parmy iako i wielki xiążę Florencyi poruczyli mu korespondowanie z so-

ba pod względem nauk i sztuk pięknych, czego do zgonu iak nuytroskliwiéy dopełniał.

»Niemając jeszcze speln lat dziesięciu przybył do Rzymu, przedstawiony został Papieżowi, oddał mu listy zaletne, i za jego pozwoleniem złożył w uniwersytecie *della Sapienza* ścisły *examin* z filozofii w łacińskim języku, poczem otrzymał stopień doktorski i wielki złoty akademicki medal, a Pius VII wyniósł go na dostojność hrabiego prowincyi rzymskiej i mianował kawalerem orderów *Złotey ostrogi i świątego Jana z Lateranu*, przyczem obdarzył znacznemi upominkami. Kilku malarzy odrysowało portret jego, a słynący rzeźbiarz Genenci węgier, wyrobił jego popiersie z marmuru. — Po opuszczeniu Rzymu udał się do Neapolu, gdzie dwa lata bawił, doskonaląc się w kompozycyach muzycznych, malarstwie, poezyj śpiewaniu i na fortepianie. W czasie tym i podróży odbywaney, wyuczył się mowy włoskiej angielskiej i greckiej. — Król neapolitański wyświadczał mu we wszystkim naywiększe wsparcie, w nagrodę otrzymanego zwycięztwa przy wystawie sztuk malarskich i kaligraficznych, w których ćwicząc się od lat dziecinnych, wielkie postępy uczynił.»

(*Dokończenie nastąpi.*)

Rozmaitości.

Imie Napoleona w dawniejszym czasie.

Lubo imie Napoleona, iak się zdaie, bardzo rzadko iest używane, iednakże przynaciele historyi wynaleźli dwóch mężów, którzy się tak nazwali. I tak pewien Napoleon r. 1589 mając lat 20, bronił miasta Elize (Senlis) z naywiększym męztwem i nad wszelkie oczekiwanie odparł dwa silne napydy. Drugi znayduje się między starymi xiążętami medyolańskimi. Napoleon de la Tour dostąpił w roku 1268 dostojności xiążęcéy, potem Medyolańczykowie wypędzili go, późniéy znowu przywołali, a nareszcie na zawsze go wygnali. Był to nader waleczny xiążę, pomagał xięciu Anjou w

woynie neapolitańskiéy i Karola Śmiałego wspaniale przy-
 iął w swoich państwach, gdy tenże z ziemi ś. r. 1271 po-
 wracał. Napoleon Bonaparte chlubił się, że pochodzi z krwi
 francuzkiéy i z rodu Latour d'Auvergne i jest początkiem
 familii austriackiéy, znanéy pod nazwiskiem Turn i Taxis
 (Tourn Taxis).

Niedaleko Cheltenham w Anglii rozgłosił ktoś żartem,
 że pastor rozdawać będzie ubogim rzepe, jeśli ją sobie wy-
 kopią. Nazajutrz stawilo się na roli mnóstwo ubogich z
 gminy z nożami i motykami i niebawnie rozgrzebali całą
 rolę. Kiedy już byli bliscy końca z robotą, spostrzegaią
 pastora z parobkiem ku sobie galopującego, i gdy wszyscy
 wdzięczną perorą za łaskę jego chcieli mu podziękować, on
 tymczasem uważając ich za grabieżców, spędził ich z pola,
 ale już zapóźno, bo żadna rzepa niepozostała w ziemi.

Krajowcy w Luizianie grywają w piłkę, ale nie poje-
 dynczo, tylko całemi pokoleniami, tak, iż drobna ta zaba-
 wa zamienia się u nich w grę prawdziwie olbrzymią.

W Baltimore wzniesiono kolosalny posąg Washingtona.
 Wdowa po tym mężu pozostała, niedawno zakończyła życie.

Słychać, że dla nowéy resursy w palacu Mniszkowskim,
 sprowadzony będzie z zagranicy mechaniczny billard i ko-
 sztowny żyrandol.

Słychać, że autor *Pojaty*, P. Bernatowicz ukończył no-
 wy romans historyczny.

Na morzu koło Grenlandyi złowili Anglicy r. z. 779 wie-
 lorybów, Francuzi tylko 3. Żadne zwierze domowe nie tr y-
 ma się tamtejszego klimatu; tylko pies, wierny towarzysz
 człowieka, nie odstępuje i tam dzikiego Eskimosa i poma-
 ga mu na łowach i przy rybołostwie.

Uważają że jak dawniey pisma peryodyczne o modach
 naywięcey były w Anglii czytane, tak teraz pisma peryody-
 czne treści religijney są u Anglików nayulubieńsze.

DONIESIENIE. Ktoby sobie życzył iechać do Warszawy wygodnie i
 tanio, niech się zgłosi do wydawcy Gońca.